

Parlamentul României
Camera Deputaților
S.P. Nr. 258 din 7.03.2007

Parlamentul Romaniei
Camera Deputatilor
Presedinte
Nr. 659 / 11.B.O.
07.03.2007

B.P.

07.03.2007

Către,

**BIROUL PERMANENT AL
CAMEREI DEPUTAȚILOR.**

Referitor : Instalațiile de canalizare ale Palatului Parlamentului

În ultimele zile au apărut în presă comentarii cu privire la subsolul Palatului Parlamentului și a sistemului de canalizare al edificiului.

S-au exprimat puncte de vedere diletantiste fără nici un fundament real.

Infrastructura edificiului, Palatul Parlamentului, s-a realizat între anii 1984 – 1989 . Eu fiind șeful de proiect complex, am beneficiat de colaborarea unor ingineri de structură și instalații de o valoare de necontestat care au format o echipă strălucită de proiectare.

Afirmațiile îndoielnice cu privire la soluțiile tehnice ale proiectului sunt un affront adus școlii românești de inginerie recunoscută pe plan internațional și nu are nicio justificare. Dimpotrivă, această clădire este apreciată de specialiști și din punct de vedere al performanțelor tehnice.

Structura aplicând sistemul BAR (beton armat cu armătură rigidă) calculată după un model japonez, a făcut obiectul multor simpozioane științifice internaționale după 1990, mai ales în Japonia, țara structurilor speciale, dat fiind că este cea mai mare clădire din lume, construită pe acest sistem ce permite o structură suplă la deschideri și înălțimi spațiale excepționale.

Sistemul centralizat de ventilație este comandat din “două uzine” de ventilație, care dacă ar fi corect exploatate ar funcționa la parametri foarte ridicați. Dacă sistemul de ventilo - convectoare pentru climatizarea birourilor din etajele superioare nu ar fi fost desființat după 1990 , am fi avut și climatizare în toată clădirea. Calculul seismic și static este făcut pentru existența în timp a clădirii de minimum 500 ani.

Toate aceste date tehnice, care sunt doar câteva din ceeace reprezintă proiectul tehnic al clădirii, atestă gră cu care specialiștii au elaborat proiectul pentru această clădire performantă ea în sine, prin volumul construit.

Singura mare problemă a acestei clădiri, este că nu a fost terminată și nu poate fi exploatată conform normelor și prescripțiilor tehnice prevăzute în tema de proiectare și în proiect.

Acest fapt va deveni posibil doar după completa finalizare a clădirii și în special a punerii în funcțiune a tuturor instalațiilor sale, care trebuiesc corect exploatate.

Proiectul de canalizare : Soluția tehnică folosită răspunde la necesitatea de a lega la rețeaua de canalizare a orașului mii de consumatori aflați în interiorul acestui edificiu de o complexitate deosebită, distribuiți pe o înălțime de 100 m și o suprafață de 360.000 mp. – complicat ca un oraș.

Soluția aplicată folosește spațiile din clădire pentru distribuțiile pe verticală și orizontală. A fost creată o rețea de colectare orizontală a apelor reziduale ale fiecărui etaj dirijate la un sistem de conducte verticale ce străbat de sus până jos fiecare corp de clădire.

Prin aceste conducte verticale, mascate prin elementele de arhitectură în ghene de instalații, apa reziduală ajunge la subsolul etajului tehnic de la cota – 9.00 și apoi la – 15.00 , cota pereților de fundație a diaframelor de beton armat, străbătută de marile magistrale de instalații ale clădirii.

La această cotă, conductele care vin pe verticală, sunt legate la un canivou general de colectare a apelor reziduale, corespunzător fiecărei laturi a clădirii, dimensionat ca atare și executat din beton armat. Canivoul este poziționat deci la 15 m sub cota de intrare în clădirea Parlamentului și este închis , cu posibilități de vizitare.

Apele reziduale colectate astfel, sunt dirijate prin trasee de canalizare care străbat terenul de incintă spre rețeaua de canalizare orășenească, unde se leagă la canalele existente.

Proiectul este foarte bun, are trasee scurte, bine plasate, conductele sunt dimensionate corespunzător standardelor interne și internaționale, deci în nici un caz, o astfel de instalație de canalizare, proiectată conform normelor nu lasă să apară “ mirosuri neplăcute ”.

Problema principală și care dă aceste mirosuri neplăcute este că această cotă de subsol, - 15.00 a rămas de 17 ani, un șantier cu lucrări neterminate.

Lucrările de construcții și instalații oprite în decembrie 1989, nu au mai fost reluate până acum, iar șantierul nu a beneficiat de lucrări de conservare în toată această perioadă de timp.

Ca urmare lucrările executate au fost grav deteriorate prin climatul de umiditate și temperaturi scăzute, nefiind protejate, sunt nenumărate lucrări neterminate, racordări de conducte neexecutate, etanșeizări nefăcute, scurgeri de ape reziduale și zone inundate, pe scurt aceasă cotă se află în condițiile de "construcție părăsită", cu toate consecințele care decurg.

Trebuie efectuată o constatare a stării de fapt la fața locului printr-o comisie formată din beneficiar , proiectant și constructor, o evaluare a lucrărilor ce urmează a fi executate și trebuiesc reluate urgent investițiile în zonă.

Sunt de acord cu Doamna Secretar General a Camerei Deputaților, Georgeta Ionescu, care consideră aceste investiții , o prioritate. Doar după terminarea acestor lucrări vitale de infrastructură, clădirea va putea funcționa la adevărații săi parametrii. Totodată, vă rog ca la analiza oricărei probleme tehnice a acestei clădiri să solicitați explicații și puncte de vedere ale proiectantului, pentru a evita situațiile penibile în care această construcție să fie denigrată în mod gratuit.

DEPUTAT ANCA PETRESCU
Sef proiect complex și șef proiect arhitectură
Palatul Parlamentului.

